

Declaració del Parlament de Catalunya amb motiu del Dia Mundial de la Infància

Tram. 401-00006/15

El 20 de novembre de 1989, fa trenta-cinc anys, l'Assemblea General de les Nacions Unides va aprovar la Convenció sobre els drets de l'infant, un text que va canviar la percepció i el tractament que la societat atorgava a infants i adolescents, que passaven d'ésser objectes de drets, a qui calia cobrir una sèrie de necessitats, a subjectes de drets i membres actius de la societat.

Avui dia ningú no qüestiona que els infants i els adolescents tenen dret a rebre una educació de qualitat, a accedir a un sistema sanitari o a conviure en un entorn familiar que estigui lliure de violència i que garanteixi el bon tracte. Tot i això, les societats actuals continuen enfrontant-se a múltiples i cada vegada més complexos reptes que impedeixen que es compleixin tots els drets dels infants, adolescents i joves.

Per tot això, cal continuar celebrant el Dia Mundial de la Infància i aprofitar aquesta data per a destacar els grans èxits aconseguits a favor dels infants i els adolescents, però també per a recordar que encara resten grans desafiaments locals i globals per abordar, desafiaments que ens interpel·len des dels àmbits local, català i estatal i en tota l'acció exterior. En el marc del Dia Mundial de la Infància, cal destacar la necessitat de defensar tots els drets de tots els infants i emfasitzar el poder transformador de la participació d'infants, adolescents i joves en la creació d'un món millor per a tothom.

Els desafiaments són enormes i comprometen el benestar present i les oportunitats de desenvolupament en el futur. En són exemples la pobresa i la desigualtat; les dificultats creixents per a accedir a un habitatge adequat; la violència en l'entorn més proper i també en llocs llunyans com Ucraïna, Gaza, el Líban, Haití o la República Centreafricana;

la crisi climàtica; la salut mental, i els riscos i la bretxa en el món digital.

Enguany l'Estat i, per tant, totes les seves administracions passen pel procés d'examen periòdic davant del Comitè dels Drets de l'Infant. Aquesta cita obliga a fer una reflexió profunda sobre la situació de la infància i l'adolescència, els avenços assolits, llur impacte i els reptes pendents. D'aquesta revisió de la situació de la infància, UNICEF Comitè Catalunya n'extreu algunes prioritats, qüestions urgents per al benestar dels infants i els adolescents a Catalunya per a les quals és imperatiu i inajornable adoptar diverses mesures.

No es pot normalitzar que a Catalunya el 32,5% dels infants i adolescents (442.300 persones) es trobin en risc de pobresa o exclusió social. Es requereix un compromís per a una inversió més gran i més eficient en la infància, garantint que s'assignen els recursos necessaris per a afrontar els reptes esmentats amb els drets de la infància al centre. Emprendre el problema de l'habitatge, amb perspectiva d'infància, és clau per a millorar les dades de la pobresa i moltes de les situacions de malestar dels infants i llurs famílies. Alhora, cal desenvolupar, consolidar i dotar de recursos l'Estratègia de lluita contra la pobresa infantil, i contribuir així al compliment de la garantia infantil europea.

A Catalunya, un de cada set nois i noies abandona prematurament els estudis, una xifra molt alta. Aconseguir unes trajectòries educatives més llargues és fonamental per a garantir una educació inclusiva i equitativa de qualitat. No obstant això, l'abandonament prematur és el corol·lari d'un procés de desvinculació que comença molt abans, lligat a situacions d'exclusió educativa, com la segregació escolar o la manca d'accés a l'educació primerenca. Per això, cal invertir més en educació, amb perspectiva d'equitat, continuar avançant en la reducció de la segregació escolar i l'abandonament prematur dels estudis, i posar el focus en l'educació de zero a tres anys, àmbit clau a l'hora de posar fi

a les desigualtats i garantir una educació inclusiva i equitativa, especialment per als infants en situació més vulnerable.

A la denominada *frontera sud* hom viu una autèntica situació d'emergència, provocada per les mancances a l'hora de poder atendre tots els nois i noies no acompanyats que arriben, fugint de la violència, la pobresa i els efectes del canvi climàtic. És urgent que es reprenguin les negociacions per a adoptar un sistema de trasllats eficaç, àgil i solidari d'aquests infants prenent com a base llur interès superior, i assegurar els recursos necessaris per a fer-ho possible, tant a les Canàries com a tots els altres territoris, en termes financers, de personal i d'infraestructura. Cal modificar el procediment de determinació de l'edat, assegurar l'existència de protocols que garanteixin en tot moment la protecció de la infància i reforçar la presència d'experts en infància als punts d'arribada per a assegurar una identificació correcta de cadascun dels infants.

Pel que fa la lluita contra tota classe de situacions de negligència, mal-tractaments, abusos, assetjament o violència contra els infants, és fonamental prioritzar mesures preventives per a aconseguir entorns pro-tectors, amb prou recursos per a garantir la protecció d'infants i adolescents, incloent-hi l'entorn digital, amb un enfocament multidisciplinari i de responsabilitat compartida de tots els professionals de l'àmbit de la infància: serveis socials, cossos i forces de seguretat, salut, educació, esports, lleure i temps lliure, etc. I cal continuar avançant en les figures del coordinador de coeducació, convivència i benestar a les escoles, i del delegat de protecció. Pel que fa al sistema de protecció, cal enfortir-lo i, alhora, avançar cap a la desinstitucionalització.

Les tecnologies formen part de la vida dels infants gairebé des que neixen. Per això, s'ha de continuar avançant per a conèixer l'impacte que tenen en llurs vides. A més, s'han d'identificar els principals riscos i els mecanismes necessaris

PARLAMENT DE CATALUNYA

per a posar en marxa actuacions de prevenció, educació i atenció a la infància i l'adolescència, de manera que se'n garanteixin els drets i es redueixin les bretxes en l'entorn digital. Així mateix, s'ha de fer una anàlisi de les recomanacions incloses en l'observació general 25 del Comitè dels Drets de l'Infant per a aplicar-les correctament i s'han de dotar amb prou recursos les mesures concretes que es posin en marxa.

L'àmbit de la salut mental d'infants i adolescents, que és un àmbit clau de l'actuació de totes les administracions, s'ha de dotar dels recursos necessaris. El Pacte Nacional de Salut Mental ha de permetre d'avançar per a garantir la disponibilitat de dades, una inversió suficient i un increment dels recursos especialitzats per a una atenció de qualitat, i l'enfortiment de l'enfocament multidisciplinari, que ha d'incloure sistemes d'informació i sensibilització orientats a la infància i l'adolescència més vulnerables, com els infants migrants i refugiats, els que són víctimes del tràfic de persones, els sol·licitants de protecció internacional o els que pateixen problemes de consum.

Tot això s'ha de fer sense deixar de mirar les problemàtiques que hi ha en altres llocs del món, on la infància i l'adolescència s'enfronten a molts reptes. Per aquesta raó, el Parlament de Catalunya reafirma el seu compromís per a enfortir la cooperació internacional per al desenvolupament, avançant i contribuint al compromís adquirit de destinar el 0,7% a l'ajuda oficial al desenvolupament, i posant una atenció especial en les situacions d'emergència, en què una resposta ràpida és fonamental per a fer front a situacions que posen en risc la supervivència dels infants. Tenint en compte que els infants i adolescents són les persones més afectades pels conflictes armats, les crisis econòmiques i la crisi climàtica, ells i llurs drets han d'ésser una prioritat en la cooperació catalana.

Assegurar el respecte dels drets d'infants i adolescents és una qüestió col·lectiva i de compliment obligat, d'acord amb

PARLAMENT DE CATALUNYA

el que estableixen la Convenció sobre els drets de l'infant i la Llei 14/2010, de 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència. Quan un infant veu limitada la satisfacció dels seus drets, l'impacte d'aquesta limitació en la seva vida és directe. Per això, tothom té un rol fonamental a l'hora d'assegurar-ne el respecte.

Els responsables polítics s'han de comprometre a prendre decisions fermes que garanteixin que cap infant no es quedi enrere, que cadascun pugui desenvolupar el seu màxim potencial i que s'afavoreixi el compliment dels seus drets. S'han de coordinar perquè el disseny, la implantació i l'avaluació de les polítiques i els programes adreçats a la infància vagin acompanyats de la dotació adequada de recursos. Aquest compromís envers la infància i l'adolescència s'ha de materialitzar, també, en els pressupostos.

Així mateix, s'han d'escoltar les preocupacions i necessitats dels infants i adolescents, s'han de tenir en compte de manera transversal en l'acció política i se n'ha de promoure la participació.

En conseqüència, el Parlament de Catalunya renova el seu compromís perquè en aquesta legislatura s'avanci amb decisió per a millorar el benestar de tots els nens i nenes a Catalunya i, alhora, per a contribuir a un món on tots els infants visquin la infància en plenitud.

Elena Díaz Torrevejano
Portaveu del GP PSC-Units

Mònica Sales de la Cruz
Portaveu del GP Junts

Marta Vilalta i Torres
Portaveu del GP ERC

Juan Fernández Benítez
Portaveu del GP PPC

David Cid Colomer
Portaveu del GP Comuns

Dani Cornellà Detrell
Portaveu del GP CUP-DT